

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ด้วยการทำตามการกำหนดที่เป็นเช่นปีศาจ ลูกก็กลายเป็นคนไร้บ้าน ขณะนี้ด้วยการทำตามคำแนะนำสั่งสอนของพระเจ้า ลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสุข
- คำถาม:** ลูกๆ ควรมีความหวังใจในพ่อ และลูกไม่ควรมีความหวังใจในพ่อ?
- คำตอบ:** ความหวังเดียวเท่านั้นที่ลูกต้องมีในพ่อคือพ่อจะทำให้ลูกบริสุทธิ์และกลับไปยังบ้านและอาณาจักรของลูก บาบาสวดว่า: ลูกๆ ห้ามมีความหวังว่าพ่อจะให้พรแก่คนที่เจ็บป่วย ไม่มีเรื่องของความเมตตาหรือพร ที่ในพ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกๆ บริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อกำลังสอนลูกถึงวิธีที่จะมีการกระทำเช่นนั้นที่ลูกจะไม่ทำกรรมที่เป็นบาปได้อีกต่อไป
- เพลง:** ถ้าไม่ใช้วันนี้ พรุ่งนี้เมฆหมอกเหล่านี้ก็จะจางหายไป ...

โอม ซานติ ลูกๆ ทางจิตเคยได้ยินเพลงนี้ ลูกๆ รู้ว่าขณะนี้ลูกต้องกลับบ้านและรู้ว่าพ่ามาเพื่อพาลูกกลับไป เมื่อลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณเท่านั้นที่ลูกสามารถจดจำสิ่งนี้ ถ้าลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกจะไม่สามารถจดจำสิ่งนี้ได้ ลูกๆ รู้ว่าบาบาเหมือนนักเดินทาง ลูกได้มาที่นั่นเช่นนักเดินทางด้วย ขณะนี้ลูกได้ลิ้มบ้านของลูก ขณะนี้พ่อได้เตือนลูกเกี่ยวกับบ้านของลูกและท่านอธิบายนแก่ลูกทุกวันว่า ลูกไม่สามารถกลับบ้านได้จนกว่าลูกจะกลับมาสะอาดปรารถนา ลูกๆ เข้าใจว่าสิ่งที่บาบาสวดนั้นลูกต้อง เมื่อพ่อให้ศรัทธาแก่ลูกๆ ผู้ที่เชื่อฟังก็จะทำตามคำแนะนำสั่งสอนเหล่านั้นทันที ขณะนี้ไม่มีพ่ออื่นใดที่ให้คำแนะนำสั่งสอนที่เหมาะสม เหตุนี้เอง ลูกจึงกลายเป็นคนไร้บ้าน พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ศรัทธาแก่ลูก ลูกบางคนไม่แม้กระทั่งทำตามคำแนะนำสั่งสอนของท่าน มันน่าประหลาดใจ! พวกเขาทำตามคำแนะนำสั่งสอนของพ่อทางร่างของเขอย่างง่ายดาย คำแนะนำเหล่านั้นคือคำแนะนำที่เป็นเช่นปีศาจ สิ่งนี้อยู่ในละครเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ท่านอธิบายนแก่ลูกๆ ว่า: ลูกได้มาถึงสภาพนั้นด้วยการทำตามคำแนะนำที่เป็นเช่นปีศาจ ขณะนี้ด้วยการทำตามคำแนะนำสั่งสอนของพระเจ้า, ลูกจะไปยังดินแดนแห่งความสุข นั่นคือมรดกที่ไร้ขีดจำกัดของลูก ท่านอธิบายนแก่ลูกทุกวัน ดังนั้นลูกๆ ควรจะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสมาก ไม่ใช่ทุกคนได้รับอนุญาตให้อยู่ที่นี่ แม้กระทั่งในเวลาที่อาศัยอยู่ที่บ้าน ลูกก็ต้องจดจำท่าน บทบาทนี้ขณะนี้กำลังจะจบลง ขณะนี้ลูกต้องกลับบ้าน มนุษย์ได้ลิ้มสิ่งนี้ไปแล้วอย่างสมบูรณ์ มีการกล่าวถึงบางคนว่า: เขาได้ลิ้มบ้านและประเทศของเขาไปแล้วอย่างสมบูรณ์ เวลานี้พ่อพูดว่า: จดจำบ้านของลูกและอาณาจักรของลูกด้วยเช่นกัน บทบาทของเราขณะนี้กำลังจะจบลง ขณะนี้ลูกต้องกลับบ้าน ลูกได้ลิ้มสิ่งนี้แล้วหรือ? ลูกๆ อาจจะพูดว่า: บาบาสวดว่า: บาบา ตามละครบทบาทของเราเป็นเช่นนั้นว่า เราได้ลิ้มบ้านของเราและเราก็เร่ร่อนไปทั่ว เป็นเพียงชาวบาร์ดเท่านั้นที่ลิ้มศาสนาที่สูงส่ง(ธรรมะ)และการกระทำ(กรรม)ที่สูงส่งและศาสนาที่สูงส่งและการกระทำที่สูงส่งของ พวกเขา ก็กลับมาตกต่ำ ขณะนี้พ่อเตือนลูกว่า: ธรรมะและกรรมของลูกเคยเป็นเช่นนั้น กรรมใดก็ตามที่ลูกทำที่นั่นเคยเป็นกลาง เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายนปรัชญาของกรรม การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำที่เป็นบาป การกระทำนั้นเป็นกลางในยุคทอง ในอาณาจักรของราวันกรรมนั้นเป็นบาป ขณะนี้พ่อได้มาเพื่อทำให้ธรรมะและกรรมของลูกสูงส่ง ดังนั้น ขณะนี้ทำกรรมที่สูงส่งด้วยการทำตามศรัทธา ห้ามเป็นเหตุแห่งความทุกข์แก่ใครด้วยการทำกรรมที่คดโกง นั่นไม่ใช่งานของลูกๆ ของพระเจ้า ทำตามคำแนะนำสั่งสอนใดก็ตามที่ลูกได้รับและสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง อาหารของลูกควรบริสุทธิ์ ถ้าภายใต้สถานการณ์ที่สิ้นหวัง ลูกไม่สามารถหาอาหารได้แล้วให้ขอคำแนะนำ บาบาเข้าใจว่า บางครั้งในสถานที่ทำงานของลูก ลูกอาจต้องรับประทานสิ่งอื่น เมื่อลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรด้วยพลังของโยคะและชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ มันไม่ใช่เรื่องใหญ่ที่จะชำระอาหารของลูกให้บริสุทธิ์ ลูกต้องไปทำงาน ไม่ใช่เพราะว่าขณะนี้ลูกเป็นของพ่อที่ลูกละเลิกทุกสิ่งแล้วมาอยู่ที่นี่ มีลูกๆ มากมาย! ไม่ใช่พวกเขาทั้งหมดจะอยู่ที่นี่ได้ ทุกคนต้องอาศัยอยู่กับครอบครัวของเขา จงเข้าใจว่า: นั่นคือดวงวิญญาณ บาบา มาเพื่อชำระเราให้บริสุทธิ์และพาเรากลับบ้าน แล้วเราจะไปยังอาณาจักรของเรา นี่เป็นอาณาจักรต่างแดนที่สกปรกของราวัน ตามแผนของละครลูกได้กลับมาไม่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ พ่อพูดว่า: ขณะนี้พ่ามาเพื่อปลุกลูกให้ตื่น ดังนั้นจงทำตามศรัทธา! ยิ่งลูกทำตามศรัทธามากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลับมาสูงส่งมากเท่านั้น ขณะนี้ลูกเข้าใจว่าลูกได้ลิ้มพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ ขณะนี้บาบา มาเพื่อเปลี่ยนแปลงลูก ดังนั้นลูกควรเปลี่ยนแปลงตนเองอย่างดีมากใช่ไหม? ลูกควรมีความสุขว่าลูกได้พบพ่อที่ไร้ขีดจำกัด เช่นที่ลูกๆ ดวงวิญญาณพูดคุยกัน ท่านก็พูดกับลูกๆ อย่างนั้นเช่นกัน ท่านเองก็เป็นดวงวิญญาณ ท่านเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ท่านมีบทบาทที่จะเล่นเช่นกัน ลูกดวงวิญญาณคือนักแสดง มีบทบาทสำหรับผู้ที่สูงส่งไปจนถึงผู้ที่ต่ำสุดในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา, มนุษย์ร้องเพลงว่าพระเจ้าทำทุกสิ่ง พ่อพูดว่า: บทบาทของพ่อไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่พ่อจะ

สามารถเยียวยารักษาผู้ที่เจ็บป่วย บทบาทของพ่อคือการแสดงหนทางที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูก ด้วยการกลับมาบริสุทธิ์ลูกจะสามารถกลับบ้านได้และไปยังอาณาจักรของลูกด้วยเช่นกัน ห้ามมีความหวังอื่นใดในพ่อ เช่น: “คนนั้นคนนี้เจ็บป่วย และเขาควรได้รับพร” ไม่เลย, ไม่มีเรื่องของความเมตตาหรือพรที่เกี่ยวข้องกับพ่อ สำหรับสิ่งนั้นลูกสามารถไปหาผู้รู้และผู้เคร่งศาสนา! ลูกได้ร้องเรียกหาพ่อ: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์, ได้โปรดมา! มาและชำระเราให้บริสุทธิ์! พาเราไปยังโลกที่บริสุทธิ์! ดังนั้น พ่อถามลูกๆ ว่า: พ่อกำลังนำลูกออกจากมหาสมุทรแห่งยาพิษและกำลังพาลูกข้ามฟากไป แล้วทำไมลูกถึงติดกับอยู่ในมหาสมุทรแห่งยาพิษ? สิ่งนั้นเคยเป็นสภาพของลูกในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ความรู้และความเลื่อมใสศรัทธาเป็นไปสำหรับลูก ชันยาสซีกก็พูดความรู้เช่นกัน ความเลื่อมใสศรัทธาและการวางเฉย แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น สติปัญญาของลูกขณะนี้มีความรู้และความเลื่อมใสศรัทธา ต่อมาจึงจะมีการวางเฉย ดังนั้นต้องมีบางคนที่สามารถสอนการวางเฉยที่ไร้ขีดจำกัดแก่ลูก พ่อบอกลูกว่า นี่คือสุสาน ภายหลังมันจะกลายเป็นดินแดนของเทวดา นางฟ้า ทุกการกระทำที่นั่นเป็นกลาง ขณะนี้พ่อสอนลูกถึงการกระทำเช่นนั้นที่ลูกจะไม่ทำกรรมที่เป็นบาปได้อีก เลิกเป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ห้ามรับประทานอาหารที่เตรียมโดยผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ห้ามข้องเกี่ยวในกิเลส เป็นเพราะกิเลสนี้ที่ผู้ใดเพียงสาธุกตพบติ ลูกยังคงเห็นวาทะอย่างต่อเนื่องว่าอุปสรรคถูกสร้างขึ้นโดยมาอย่างไร ทั้งหมดนี้แฝงตัว มีคำกล่าวว่ามีสงครามระหว่างเทพและปีศาจ แล้วก็คำกล่าวว่ามีสงครามระหว่างพินดาวาสและฆราวาส อย่างไรก็ตาม มีสงครามเดียวเท่านั้น พ่ออธิบายว่า: พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูกเพื่อ 21 ชาติเกิดในอนาคตของลูก นี่คือดินแดนแห่งความตาย มนุษย์ได้รับฟังเรื่องราวของการกลายเป็นนารายณ์ที่แท้จริง แต่พวกเขาไม่ได้รับประโยชน์จากสิ่งนั้น ขณะนี้ลูกถ่ายทอดกิตะที่แท้จริง ลูกถ่ายทอดรามายณะที่แท้จริงด้วยเช่นกัน ไม่ใช่เพียงเรื่องของรามและสีตาเดียว ขณะนี้ทั้งโลกคือลังกา (เกาะที่มีน้ำล้อมรอบ) นี่คือนครที่ไร้ขีดจำกัดที่มีอาณาจักรของราวันปกครอง พ่อผู้เดียวคือเจ้าบ่าวและที่เหลือทั้งหมดคือเจ้าสาว ขณะนี้พ่อกำลังปลดปล่อยลูกจากอาณาจักรของราวัน มีกระท่อมของความทุกข์(โศก) ยุคทองเรียกว่ากระท่อมที่ปราศจากความทุกข์(อโศก) ปราศจากความทุกข์ที่นั่น ขณะนี้มีความทุกข์และมีแต่ความทุกข์เท่านั้นในทุกหนแห่ง ไม่มีแม้แต่ดวงวิญญาณเดียวที่ไม่มีทุกข์ มีชื่อเช่น “โรงแรมโศก”(โรงแรมที่ซึ่งปราศจากความทุกข์) พ่อพูดว่า: ขณะนี้คิดว่าทั้งโลกเป็นโรงแรมที่ไร้ขีดจำกัด เป็นโรงแรมของความทุกข์ อาหารและเครื่องดื่มของมนุษย์นั้นเป็นเช่นของสัตว์ ดูซิว่าพ่อกำลังพาลูกไปที่ใด! กระท่อมของการปราศจากทุกข์ที่แท้จริงคงอยู่ในยุคทอง เพียงพ่อเท่านั้นที่แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างความมีขีดจำกัดและความไร้ขีดจำกัด ลูกๆ ควรจะอยู่อย่างมีความสุขมาก ลูกรู้ว่าบapakำลังสอนลูก หน้าที่ของลูกก็เหมือนกันคือการแสดงหนทางให้แก่ทุกคน จงกลายเป็นไม้เท้าให้แก่คนตาบอด ลูกมีรูปภาพด้วยเช่นกัน ที่โรงเรียนครูแสดงให้เห็นประเทศนั้นประเทศนี้โดยใช้แผนที่ ลูกสามารถชี้ให้เห็นเช่นกันว่า: ลูกคือดวงวิญญาณ ไม่ใช่ร่างกาย ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย ลูกบอกเขาถึงสิ่งที่ง่ายตายเช่นนั้น พวกเขาพูดว่า: เราทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย พ่อพูดว่า: ลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย ลูกพูดถึงพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ดังนั้น ลูกต้องไม่มีบริวารหรือทะเลาะเบาะแว้งกับกันและกัน เมื่อลูกกลายเป็นผู้มีร่างกาย ลูกคือพี่น้องหญิงชาย ลูกๆ ทั้งหมดของชีพบบาคือพี่น้องเพศชาย และในฐานะที่เป็นลูกๆ ของประชาบิดาบรรพบุรุษ ลูกเป็นพี่น้องหญิงชาย ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากปู่ เหตุนี้เองลูกจึงจดจำปู่ พ่อได้ทำให้ลูกผู้นี้ (บรรพบุรุษ) เป็นของพ่อ นั่นคือพ่อได้เข้ามาในเขา ขณะนี้ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด พ่อพูดว่า: ลูกๆ หนทางครอบครัวใหม่ที่สูงส่งกำลังได้รับการก่อตั้งขึ้นเวลานี้ ลูกๆ บรรพบุรุษ กุมารและกุมารีทั้งหมดกำลังทำตามคำแนะนำสั่งสอนของชีพบบา บรรพบุรุษกำลังทำตามคำแนะนำสั่งสอนของท่านเช่นกัน พ่อพูดว่า: พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและลดความสัมพันธ์อื่นๆ ทั้งหมดต่อไป ต้องมีการจดจำระลึกถึง 8 ชั่วโมง ต่อจากนั้นลูกก็สามารถพักผ่อนหรือทำสิ่งอื่นใดก็ตามที่ลูกต้องการใน 16 ชั่วโมงที่เหลือ ห้ามลืมนะลูกคือลูกของพ่อ ห้ามคิดว่าลูกสามารถมาที่นี่และอยู่ในหอพัก ไม่เลย, ลูกต้องอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและดูแลลูกๆ ของลูก ลูกมาหาพ่อเพื่อทำให้ตนเองสดชื่น ผู้คนไปที่มธุราและวารินดาวัน(สถานที่ ที่เกี่ยวข้องกับกฤษณะ) เพื่อเหลือบมองมธูบันแว็บเดียว พวกเขาสร้างแบบจำลองเล็กๆ ของสิ่งนี้ (ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา) เรื่องที่ไร้ขีดจำกัดเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ ชีพบบากำลังสร้างโลกใหม่ด้วยบรรพบุรุษ เราบรรพบุรุษกุมารและกุมารีคือลูกๆ ของประชาบิดาบรรพบุรุษ ไม่สามารถมีเรื่องของกิเลสที่นี้ เมื่อบางคนกลายเป็นสาวกของชันยาสซีก เขาเปลี่ยนเครื่องแต่งกายของเขาและสวมเสื้อผ้าของชันยาสซีก ชื่อของเขาก็เปลี่ยนด้วยเช่นกัน ที่นี้ด้วยเมื่อลูกมาและเป็นของบapak บapakเปลี่ยนชื่อของลูก ผู้คนมากมายเคยอยู่ในบัทตี ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับบัทตีนี้ เรื่องราวเช่นนั้นได้ถูกเขียนไว้ในคัมภีร์ ทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นอีกครั้งหนึ่ง วงจรโลกเวลานี้หมุนไปในสติปัญญาของลูก พ่อก็เป็นสวาทาร์ชันจักระดารีเช่นกัน ท่านรู้ถึงตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของโลก บapakไม่มีร่างกายของท่านเอง ลูกมีร่างกายที่เป็นวัตถุ ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด เป็นดวงวิญญาณที่ควงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ดวงวิญญาณจะถูกแสดงไว้พร้อมเครื่องประดับเหล่านั้นได้อย่างไร? นี่คือนสิ่งที่ต้องเข้าใจ เรื่องเหล่านี้ละเอียดอ่อนมาก! พ่อพูดว่า: ในความเป็นจริงพ่อคือสวาทาร์ชันจักระดารี ลูกรู้ว่าลูกๆ ดวงวิญญาณได้รับความรู้ของทั้งวงจรโลก บapakและเราทั้งหมดคือผู้

อาศัยของอาณาเขตสูงสุด พ่อมาและให้คำแนะนำของท่านว่า: ลูกๆ พ่อคือผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองเช่นกัน พ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้มาหาลูก ลูกเรียกหาพ่อให้มาและชำระลูกให้บริสุทธิ์และปลดปล่อยลูก ท่านไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง ท่านอยู่เหนือการเกิดและการกลับชาติมาเกิด แม้ว่าท่านจะใช้ชาติเกิดก็เป็นชาติเกิดที่สูงส่ง ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาและกลางคืนของชีวา พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อกลางคืนมาถึงจุดสิ้นสุดลง ดังนั้น พ่อมาเพื่อทำให้กลางคืนกลายเป็นกลางวัน ในเวลากลางวันลูกใช้ 21 ชาติเกิด และในเวลากลางคืน ลูกใช้ 63 ชาติเกิด เป็นลูกๆ ดวงวิญญาณที่ใช้ชาติเกิดที่ต่างไป ลูกๆ ดวงวิญญาณเข้ามาสู่กลางคืนจากกลางวัน และขณะนี้ลูกต้องไปสู่กลางวันอีกครั้ง ลูกถูกทำให้เป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง พ่อเล่นบทบาทของพ่อขณะนี้ พ่อทำให้ลูกเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองด้วยเช่นกัน แล้วลูกต้องทำให้ผู้อื่นกลายเป็นเช่นนั้น วงจรของการที่ลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างนั้นได้มีการอธิบายแก่ลูก ลูกเคยมีความรู้ที่มาก่อนหน้านี้ไหม? ไม่เลย! ลูกเคยโง่เขลาอย่างสิ้นเชิง! บาบอธิบายสิ่งหลักกว่าท่านคือผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ท่านได้รับการเรียกว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ด้วยเช่นกัน ท่านคือสัจจะและผู้มีชีวิต ท่านกำลังให้มรดกของลูกแก่ลูกๆ บาบพูดกับลูกๆ ว่า: ห้ามรบราหรือทะเลาะเบาะแว้งกับกันและกัน ห้ามกลายเป็นเช่นน้ำเค็ม อยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอและให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน ทุกคนได้ลิ้มพ่อ ขณะนี้พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ พระเจ้าผู้ปราศจากตัวตนพูดกับดวงวิญญาณที่ปราศจากตัวตน ดังเดิมลูกปราศจากตัวตน แล้วลูกกลับมา มีตัวตน ดวงวิญญาณไม่สามารถทำอะไรได้ถ้าไม่มีร่างกายที่มีตัวตน เมื่อดวงวิญญาณจากร่างของเขา ก็ไม่สามารถมีการเคลื่อนไหวใดๆ ดวงวิญญาณนั้นจะไปและเล่นบทบาทของเขาในอีกร่างหนึ่งโดยทันที ให้เข้าใจสิ่งทั้งหมดนี้อย่างดีมาก เฝ้ามองแต่สิ่งเหล่านั้นเข้าไปในตนเอง ฉัน ดวงวิญญาณนี้กำลังได้รับมรดกของฉันจากبابา ได้มีการให้มรดกของยุคทองของลูกแก่ลูก ต้องเป็นพ่อผู้ให้มรดกของชาวบาร์ดแก่พวกเขาอย่างแน่นอน ท่านให้มรดกนี้เมื่อใดและเกิดอะไรขึ้นหลังจากนั้น? มนุษย์ไม่รู้สิ่งนี้เลย ขณะนี้พ่อบอกทุกสิ่งแก่ลูก ได้มีการทำให้ลูกๆ กลายเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกใช้ 84 ชาติเกิด ขณะนี้พ่อมาอีกครั้ง พ่ออธิบายสิ่งต่างๆ แก่ลูกในวิธีที่แสนจะง่ายดายว่า: จดจำพ่อและกลับมาอ่อนหวาน เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก พ่อคือนักกฎหมายเหมือนนักกฎหมายทั้งหมด ท่านปลดปล่อยลูกจากข้อโต้แย้งทั้งปวง ลูกนั้นควรจะมีสุขสบายในอย่างมากมายว่าลูกได้กลายเป็นลูกๆ ของبابา พ่อได้นำเรามาเลี้ยงดูเพื่อที่จะให้มรดกของเราแก่เรา ลูกมาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก พ่อพูดว่า: ในขณะที่ดูแลลูกของลูก ฯลฯ สติปัญญาของลูกควรอยู่กับพ่อที่ไร้ขีดจำกัดและอาณาจักรของลูก การศึกษานี้ง่ายตายมาก ลูกลิ้มพ่อผู้ที่ทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกได้อย่างไร? แน่หนอนว่าก่อนอื่นใดให้พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ในยุคบรรจบพบกันที่พ่อให้ความรู้แก่ลูก เพราะในยุคบรรจบพบกันที่ลูกกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ อัจชะ

ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน สิ่งสร้างทางจิตที่เกิดจากปากของบราห์มา เครื่องประดับของสกุลบราห์มินั้นสูงส่งมากกว่าสกุลเทพ ลูกทำงานรับใช้ที่สูงส่งอย่างมากของบาร์ด ขณะนี้ลูกกำลังกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้ ขณะนี้ บาบกำลังทำให้ลูกผู้กราบไหว้บูชา, ผู้ที่เป็นเช่นเปลือกหอย, กลายเป็นเพชรที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ถึงลูกๆ ทางจิตเช่นนั้น สวรรค์ตอนเช้า รักและระลึกถึง จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทุกการกระทำควรเป็นการกระทำที่สูงส่งตามศรัมัท ห้ามเป็นสาเหตุที่ทำให้ใครมีความทุกข์ สร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งทำตามคำแนะนำของพ่อเท่านั้น
2. เพื่อที่จะอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสอย่างสม่ำเสมอ จงดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง เลิกกลายเป็นเช่น น้ำเค็ม ให้คำแนะนำของพ่อกับทุกคน กลับมาอ่อนหวานอย่างมากๆ

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีที่เห็นแก่ผู้อื่นเสมอและแทนที่จะร้องขอความเคารพจงให้ความเคารพกับทุกคน ไม่ว่าใครจะให้ความเคารพลูกหรือยอมรับลูกหรือไม่ ลูกก็ควรพิจารณาว่าผู้นั้นเป็นน้องชายหรือน้องสาวที่แสนหวานของลูกจงรักษาความเคารพตนเองของลูกไว้ และด้วยดริชตีที่มีความรักและทัศนคติที่มีความรักจงให้ความเคารพในสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ การคิดว่า "ฉันจะให้ความเคารพเมื่อผู้นั้นให้ความเคารพ" เป็นรูปที่สูงส่งของขอทาน จงกลายเป็นโยคีที่เห็นแก่ผู้อื่นในเรื่องนี้ ด้วยการประพรมของความรักทางจิตจงเปลี่ยนศัตรูให้กลายเป็นเพื่อน แม้ว่าจะมีใครบางคนขวางกั้นหินใส่ลูก ลูกเพียงแค่ว่าเพชรพลอยกับผู้นั้นกลับไป เพราะลูกเป็นลูกของพ่อค่าเพชรพลอย

คติพจน์: เพื่อที่จะนำมาซึ่งการเริ่มต้นของโลกใหม่ จงจดจำสองคำ: เครื่องมือและความถ่อมตน

***** โอม ชานติ *****

สัจญาณที่ละเอียดอ่อน: เพื่อที่จะเป็นโยคีที่ง่ายดาย จงมีประสบการณ์ในความรักของพระเจ้า

พื้นฐานหลักของความสำเร็จในงานรับใช้คือการสละละทิ้งและทาปาเซีย ผู้ที่สละละทิ้งและทาปาเซียเช่นนี้ นั่นคือ ผู้ที่หลุด
หายอยู่ในความรักต่อพ่ออย่างสม่ำเสมอ ผู้ที่หลอมรวมในมหาสมุทรแห่งความรัก ความรู้ ความปิติ ความสุข และความ
สงบ ถูกเรียกว่าทาปาเซีย ผู้ที่สละละทิ้งและทาปาเซียเช่นนี้คือผู้รับใช้ที่แท้จริง